

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde Udvikling den 10. november 2000

Dette rådsmøde 2304 (12929/00 presse 421) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 3. november 2000. Dansk delegationsleder: Minister for udviklingsbistand Jan Trøjborg

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS UDVIKLINGSPOLITIK [*](#)

- ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN: Se 44-punkts erklæring i teksten

- HANDLINGSPLAN: Noterede sig Kommissionens handlingsplan, hvor formålet er at omsætte erklæringen om den generelle politik i praksis

- EVALUERING AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABSUDVIKLINGSINSTRUMENTER OG -PROGRAMMER : OPFØLGNING AF RÅDETS KONKLUSIONER AF 21. MAJ 1999: Opfordrede Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan med henblik på at fremme den konkrete gennemførelse af en række reformer

STANDARDDRAMMEN FOR LANDESTRATEGIPAPIRER: RÅDETS KONKLUSIONER

OVERFØRBARE SYGDOMME OG FATTIGDOM [*](#)

- RÅDETS RESOLUTION: Se 20-punkts resolution

AKTION MOD PERSONELMINER [*](#)

- EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING: Noterede sig, hvor langt man er nået med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer

FORBINDELSEN MELLEM NØDHJÆLP, REHABILITERING OG UDVIKLING [*](#)

- ORIENTERENDE DRØFTELSE PÅ GRUNDLAG AF ET DEBATOPLÆG FRA KOMMISSIONEN: Efter introduktion fra Kommissionen havde Rådet en orienterende drøftelse om forbindelsen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling. Rådet opfordrede Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde sin meddelelse herom endeligt, så drøftelserne kan fortsættes på den kommende samling

FÆLLES UDVIKLING: Under hensyn til en note fra formandskabet udvekslede Rådet synspunkter om fælles udvikling og migration [*](#)

SJETTE PARTSKONFERENCE OM KLIMAÆNDRINGER (DEN 13.-24. NOVEMBER 2000 I HAAG) [*](#)

- RÅDETS KONKLUSIONER: Se 6-punkts konklusion

TREDJE FN-KONFERENCE OM DE MINDST UDVIKLEDE LANDE (MAJ 2001 I BRUXELLES) [*](#)

- INFORMATION: Gjorde status over forberedelsen af tredje FN-konference om de mindst udviklede lande, som vil blive afholdt i Europa-Parlamentet bygning fra 14. til 20. maj 2001 i Bruxelles

EVENTUELT [*](#)

- BÆREDYGTIG TRANSPORT I UDVIKLINGSSAMARBEJDET: Kommissionen forelagde sin meddelelse herom

- FISKERI OG BEKÆMPELSE AF FATTIGDOM: Kommissionen orienterede Rådet om sin meddelelse om fiskeri og bekæmpelse af fattigdom

- MANGEL PÅ IT-FÆRDIGHEDER ("IT-KLØFT"): Omtalte følgerne af den ny informations- og kommunikationsteknologi samt den risiko for marginalisering, den kan forårsage for udviklingslandene

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

UDVIKLINGSSAMARBEJDE *

- Gennemførelse af det finansielle instrument "European Communities Investment Partners" til fordel for lande i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet samt Sydafrika - fælles holdning: Vedtog fælles holdning med henblik på vedtagelse af forordning om afslutning og afvikling af projekter, der tidligere er godkendt af Kommissionen i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 213/96

- Euro-Middelhavs-partnerskab: Godkendte retningslinjerne for EU's holdning med henblik på 4. euro-middelhavskonference

FORBINDELSER MED TREDJELANDE *

- FRJ - ophævelse af sanktioner - opretholdelse af restriktive foranstaltninger over for Slobodan Milosevic og personer, der er knyttet til ham: Rådet vedtog dette

EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK (ESFP){NEL}{NEL}{NEL}{NEL}{NEL}{NEL}
 {NEL}{NEL}{NEL}{NEL}{NEL}{NEL}{NEL}*

{{SPA}} Inddragelse i Unionen af visse af WEU's funktioner: Givet sin principielle tilslutning hertil

{{SPA}} Den transatlantiske dialog: besluttede at styrke den transatlantiske dialog

SPA Rådets konklusioner: Se teksten

LANDBRUG *

- Videreførelse af den internationale overenskomst af 1986 om olivenolie og spiseoliven - Rådets afgørelse: vedtog en afgørelse herom

- FAO - Revision af den internationale overenskomst om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet:
Godkendte en orienterende note om EU's forhandlingsposition

SKATTER OG AFGIFTER: Vedtog en beslutning om bemyndigelse af Frankrig til fritagelse for punktafgifter på visse gasser *

LANDTRANSPORT *

- Interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog: Vedtaget sin fælles holdning med henblik på vedtagelse af direktivet herom

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. udvikling behandlet på andre rådsmøder siden det foregående udviklingsministerrådsmøde den 2000:

Rådsmøde almindelige anliggender d. 13. juni 2000 (alm. del {{SPA}} bilag 1375)

- Konventionen om fødevarehjælp, vedtagelse af afgørelse om indgåelse af konvention på Fællesskabets vegne

Rådsmøde sundhed d. 29. juni 2000 (alm. del {{SPA}} bilag 1550)

- Bistand til hjemstedsfordrevne*: Godkendte EP{ {PU2}}s ændring til fælles forordning om forlængelse af forordning

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EUU-dagsordenen, 5. udg.:

Forslag til Rådets forordning om opstilling af liste over tekstil- og beklædningsgenstande, der skal integreres i GATT pr. 1. januar 2002 {{SPA}} jf. EUU-dagsorden pk. 9 (FO) (vedtaget som A-punkt på Uddannelsesministermødet d. 9. november 2000).

Bruxelles, den 19. december 2000

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

Press Release: Brussels (10-11-2000) - Press: 421 - Nr: 12929/00

12929/00 (Presse 421)
(OR. fr)

PRESSEMEDDELELSE

Vedr.:

2304. samling i Rådet

- UDVIKLINGSSAMARBEJDE -

den 10. november 2000 i Bruxelles

Formand: **Charles JOSSELIN**

statssekretær under udenrigsministeren, med ansvar for Den Franske Republiks udviklings-samarbejde og frankofone spørgsmål

-

INDHOLD

DELTAGERE [*](#)

PUNKTER, DER HAR VÆRET DEBATTERET

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS UDVIKLINGSPOLITIK [*](#)

LANDBRUG *

- Videreførelse af den internationale overenskomst af 1986 om olivenolie og spiseoliven - Rådets afgørelse
 - FAO - Revision af den internationale overenskomst om plantegenetiske ressourcer på fødevare- og landbrugsområdet
- SKATTER OG AFGIFTER* [*](#)
- LANDTRANSPORT* [*](#)
- Interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog

Yderligere oplysninger: tlf. 02/285 87 04 eller 02/285 63 19.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

<u>Belgien:</u> Eddy BOUTMANS	Statssekretær for udviklingssamarbejde
<u>Danmark:</u> Jan TRØJBORG	Minister for udviklingsbistand
<u>Tyskland:</u> Heidemarie WIECZOREK-ZEUL	Forbundsminister for Økonomisk Samarbejde og Udvikling
<u>Grækenland:</u> Ilias PLASKOVITIS	Generalsekretær for aspekter ved Den Europæiske Union, under udenrigsministeriet
<u>Spanien:</u> Miguel Angel CORTÉS MARTÍN	Statssekretær for internationalt samarbejde og for Latinamerika
<u>Frankrig:</u> Charles JOSSELIN	Statssekretær under udenrigsministeren, med ansvar for udviklingssamarbejde og frankofone spørgsmål
<u>Irland:</u> Martin GREENE	Generaldirektør for udviklingsspørgsmål
<u>Italien:</u> Rino SERRI	Statssekretær for udenrigsspørgsmål
<u>Luxembourg:</u> Charles GOERENS	Minister for Udviklingssamarbejde, Humanitær Bistand og Forsvar samt miljøminister
<u>Nederlandene:</u> Eveline HERFKENS	Minister for udviklingssamarbejde
<u>Østrig:</u> Benita-Maria FERRERO-WALDNER	Forbundsudenrigsminister
<u>Portugal:</u> Luís AMADO	Statssekretær for udenrigsspørgsmål og udviklingssamarbejde
<u>Finland:</u> Pertti MAJANEN	Vicestatssekretær med ansvar for udviklingssamarbejde
<u>Sverige:</u> Maj-Inger KLINGVALL	

Det Forenede Kongerige:

Clare SHORT

Minister for international udvikling

* * *

Kommissionen:

Poul NIELSON

Medlem

-

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS UDVIKLINGSPOLITIK

- ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN

1. Udviklingsspørgsmålet har aldrig været et så centralt spørgsmål, som det er i dag. Over 40% af befolkningen i Afrika syd for Sahara og i det sydlige Asien lever stadig under fattigdomsgrænsen. På verdensplan lider 800 mio. mennesker, heraf 200 mio. børn, af kronisk fejlnæring. I de 48 mindst udviklede lande går kun 36% af børnene i skole. De fattige befolkninger i udviklingslandene rammes i uforholdsmæssig høj grad af de alvorlige overførbare sygdomme som f.eks. HIV/AIDS, malaria og tuberkulose. Globaliseringen, som især kommer til udtryk i stadigt stigende samhandel og private investeringer, byder på muligheder, men indebærer også fare for marginalisering. Gældsbyrden fratager ofte udviklingslandene enhver manøvremargin. De voksende uligheder viser, at den økonomiske vækst og visse former for hjælp ikke altid er tilstrækkeligt til at afhjælpe denne situation. Fattigdom og den deraf følgende udstødelse er de vigtigste årsager til konflikter og udgør en fare for stabiliteten og sikkerheden i alt for mange lande og regioner.

2. Den Europæiske Union står for halvdelen af den statslige udviklingsbistand til udviklingslandene og er mange af disses største handelspartner. Den yder bistand overalt i verden. Denne indsats er en del af den nødvendige solidaritet, som er en vigtig dimension i dens aktioner på internationalt plan. Udøvelse af denne solidaritet skal betragtes som en vigtig politisk indsats. I henhold til de principper, som EU selv bygger på, ønsker den at udbrede dette budskab i alle fora og sikre, at det fremmes, navnlig i de øvrige industrialiserede lande.

3. Fællesskabet er blevet en vigtig aktør inden for udviklingssamarbejde. Mangedoblingen af dets udenlandske partnere, iværksættelsen af nye instrumenter og forhøjelsen af dets finansielle midler betyder, at det er nødvendigt at opstille en klar og sammenhængende strategi. Grundlaget herfor er de internationale udviklingsmål, som de bl.a. er defineret i DAC under OECD, resultatet af de store internationale konferencer og principperne i traktaten om oprettelse af Fællesskabet. Strategien skal omfatte alle udviklingslande, som har samarbejds- og partnerskabsforbindelser med Fællesskabet. Dette er en af de centrale henstillinger i Rådets konklusioner fra maj 1999 om evalueringen af Fællesskabets støtte. Denne opgave indgår i den bredere drøftelse om styrkelse af effektiviteten af EU's optræden udadtil og af den reformproces, som Kommissionen har indledt for at forbedre forvaltningen af de pågældende programmer.

4. I sin meddelelse af 26. april 2000 foreslog Kommissionen nye retningslinjer for Fællesskabets politik for udviklingssamarbejde. Rådet ser dette bidrag som indledningen til en fornyelsesproces, som det gerne vil fortsætte i tæt samråd med Europa-Parlamentet, og som led i en dialog med udviklingslandene samt med repræsentanterne for det civile samfund. Resultaterne af denne proces vil afhænge af, hvor stort engagement de pågældende aktører udviser. Et vellykket udfald vil være afgørende for Den Europæiske Unions troværdighed på den internationale scene.

5. I lyset heraf er det vigtigt, at der drages størst mulig fordel af den nye strategi, der er en følge af partnerskabsaftalen med AVS-landene, som blev undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou. Med aftalens iværksættelse får Fællesskabet et privilegeret anvendelsesområde for en politik baseret på et nyt grundlag takket være stærke forbindelser, hvori der indgår en politisk dialog, en handelsmæssig dimension og udviklingsstøtte. En sådan global strategi er et stort aktiv for Fællesskabet, som det bør bestræbe sig for at videreudvikle.

I. Principper og mål for Fællesskabets udviklingspolitik

6. Grundlaget for Fællesskabets udviklingspolitik er princippet om en bæredygtig menneskelig og social udvikling, som er retfærdig og har folkelig deltagelse. Fremme af menneskerettighederne, demokratiet, retsstatsprincippet og god regeringsførelse er en integrerende del heraf.

Mål for Fællesskabets politik

7. Det vigtigste mål for Fællesskabets udviklingspolitik bør være fattigdomsbekæmpelse med henblik på helt at afskaffe denne. Dette mål indebærer støtte til en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling, fremme af udviklingslandenes gradvise integration i verdensøkonomien og vilje til at tage kampen op mod ulighederne.

Retningslinjer for fattigdomsbekæmpelse

8. Fænomenet fattigdom defineres ikke kun som manglende indtægt og finansielle midler, men omfatter også begrebet sårbarhed og andre faktorer så som manglende adgang til tilstrækkelig ernæring, uddannelse og sundhed, til naturressourcer og drikkevand, jord, beskæftigelse og kredit, til oplysninger og deltagelse i politik, tjenesteydelser og infrastrukturer. Alle disse elementer er nødvendige forudsætninger for, at de ugunstigt stillede befolkningsgrupper kan få kontrol over deres udvikling, drage fordel af lige muligheder og leve i et sikrere miljø. Fællesskabets udviklingspolitik skal derfor støtte strategier til fattigdomsbekæmpelse, hvori disse forskellige dimensioner indgår, og som tager sigte på konsolidering af de demokratiske processer, fred og konfliktforebyggelse, udvikling af socialpolitikkerne, integrering af sociale og miljømæssige mål i de makroøkonomiske reformprogrammer, hensyntagen til ligestilling mellem kvinder og mænd, reform eller gennemførelse af en hensigtsmæssig institutionel ramme, styrkelse af de offentlige og private aktørers kapaciteter og katastrofeberedskab.

9. Vedvarende økonomisk vækst er imidlertid en væsentlig, men ikke tilstrækkelig forudsætning for at reducere fattigdommen. Udviklingslandenes, herunder især de mindst udviklede lande, integration i verdensøkonomien er en nødvendig forudsætning for vækst og bæredygtig økonomisk og social udvikling i disse. Det er ligeledes vigtigt at undgå, at udviklingslandene marginaliseres yderligere, fordi de ikke deltager i udviklingen af et globalt informationssamfund. Derfor bør der være sammenhæng i iværksættelsen af de forskellige aktionsmidler, som EU råder over med henblik på fattigdomsbekæmpelse, og som omfatter de økonomiske og kommercielle, politiske og institutionelle, sociale, kulturelle og miljømæssige dimensioner af udviklingen.

10. Uden dermed at glemme, at udviklingspolitikken er en del af EU's optræden udadtil, skal denne politik udmøntes i en fordeling af ressourcerne, som tager hensyn til deres indvirkning på fattigdomsbekæmpelsen. I konsekvens heraf skal situationen i de mindst udviklede lande og i de øvrige lavindkomstlande prioriteres højt i et tiltag, som ligeledes omfatter den fattigdomsbekæmpende indsats, som partnerlandenes regeringer gør, deres ydeevne og deres absorptionskapacitet. Når det drejer sig om mellemindkomstlande, er der grund til at opmuntre og koncentrere sig om lande, hvor en stor del af befolkningen fortsat er fattig, og som er fuldt engageret i at iværksætte sammenhængende strategier til fattigdomsbekæmpelse.

Udviklingslandenes centrale rolle

11. Partnerlandenes ejerskab ("ownership") af deres strategier er nøglen til udviklingspolitikernes succes. På den baggrund bør der tilskyndes til, at alle samfundssegmenterne i videst muligt omfang inddrages for at skabe betingelserne for større lighed og for, at de fattige befolkningsgrupper kan være med til at høste frugterne af væksten, og for et stærkere demokrati. De tilsagn, som udviklingslandene og de industrialiserede lande har givet på De Forenede Nationers store konferencer, er en fælles referenceramme for en udvikling, der sætter fokus på de sociale og menneskelige aspekter og på bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og miljøet. På dette grundlag lægger Den Europæiske Union afgørende vægt på kvaliteten af dialogen med partnerlandene. Det er denne dialog, der skal sikre sammenhæng mellem den politik, landet fører, og Fællesskabets støtte. Den skal ligeledes komme ind på forudsætningerne for et effektivt samarbejde, som navnlig tager sigte på at styrke kapaciteten i partnerlandet og god regeringsførelse for at sikre en gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af alle de ressourcer, der er øremærket til udviklingen. Disse parametre skal tages i betragtning i forbindelse med fordelingen af udviklingsstøtten, så den gives dér, hvor den har størst chance for at bibringe en effektiv og varig mindskelse af fattigdommen.

II. Omlægning af Fællesskabets aktiviteter i retning af færre områder

12. I forfølgelsen af disse mål og principper skal man forsøge at finde frem til de midler, der kan give Fællesskabets udviklingspolitik størst mulig gennemslagskraft. Til dette formål er det nødvendigt at opstille prioriterede aktioner og udarbejde mere præcise sektorstrategier. Under hensyn til de menneskelige ressourcer, Kommissionen har til sin rådighed, er det endvidere klart nødvendigt, at Fællesskabets aktiviteter koncentrerer sig om et begrænset antal områder, der skal udvælges på grund af deres bidrag til fattigdomsbekæmpelsen, og fordi fællesskabsindsatsen kan tilføre disse aktiviteter en merværdi.

13. Kommissionens meddelelse til Rådet indeholder en liste over seks områder, som helt klart opfylder disse kriterier: forbindelse mellem handel og udvikling, støtte til regional integration og regionalt samarbejde, støtte til

makroøkonomisk politik, transport, fødevareresikkerhed og bæredygtig udvikling af landdistrikterne, styrkelse af den institutionelle kapacitet, navnlig med hensyn til god regeringsførelse og retsstatsprincippet.

Rådet godkender disse valg og præciserer følgende:

Forbindelse mellem handel og udvikling

14. Som en af de vigtige aktører inden for handel og udviklingsstøtte har Fællesskabet en rolle at spille, når disse to områder skal forbindes. Det skal sikre, at udviklings-, handels- og investeringspolitikkerne supplerer og styrker hinanden gensidigt. Den reform af handelspolitikkerne, som udviklingslandene iværksætter, skal være i overensstemmelse med deres egne udviklingsmål og -strategier. Der skal gives større og mere sammenhængende international støtte til reformen. Samhandelen og investeringerne i udviklingslandene skal liberaliseres i et tempo, der respekterer deres skrøbelige økonomier, og tilstræbe en optimering af de dynamiske langsigtede virkninger på samfundet samtidig med, at tilpasningsomkostningerne holdes på et minimum. Præferenceadgangen til i-landenes markeder bidrager ligeledes til udviklingslandenes økonomiske udvikling og integration i verdensøkonomien, herunder i første række de mindst udviklede lande. Fællesskabet har forpligtet sig til at forbedre disse landes markedsadgang. Forbedret markedsadgang er imidlertid ikke nok. Også andre faktorer skal tages i betragtning: begrænset udbud og konkurrenceevne, udviklingslandenes mulighed for at drage fordel af markedsåbningen, styrket samarbejde på de områder, der er forbundet med handel, teknologioverførsel, adgang til oplysninger og globale net, investeringsfremmende strategier og udvikling af den private sektor. Hensyntagen til alle disse dimensioner nødvendiggør passende støtte. Den finansielle støtte skal naturligvis ledsages af øget sikkerhed for investeringer og handelstransaktioner. Alt i alt er der tale om at hjælpe vore partnere med at drage fordel af globaliseringen, styre følgerne af denne proces og holde de negative virkninger på et minimum.

Regional integration og regionalt samarbejde

15. Regional integration og regionalt samarbejde bidrager til udviklingslandenes indpasning i verdensøkonomien og fremmer på afgørende vis konsolidering af freden og konfliktforebyggelse. Kun regional integration og regionalt samarbejde kan give de berørte lande mulighed for at tage de grænseoverskridende udfordringer op, navnlig inden for miljø samt udnyttelse og forvaltning af naturressourcerne. Fællesskabet kan som følge af sine erfaringer og de instrumenter, det har til sin rådighed, støtte udviklingslandenes bestræbelser i denne henseende.

Støtte til den makroøkonomiske politik og fremme af en rimelig adgang til de sociale ydelser

16. EU's politiske og finansielle vægt er af en sådan størrelse, at den i samråd med Bretton Woods-institutionerne kan deltage i forbedringen af partnerlandenes makroøkonomiske ramme. Politikken i så henseende er afgørende for, at der som led i en effektiv og stram forvaltning af de offentlige finanser kan sikres en rimelig fordeling af vækstgoderne og adgang til de sociale basisydelser såsom uddannelse og sundhed samt skabes et investeringsgunstigt klima. De makroøkonomiske reformer kan kun få varig virkning, hvis målene for den sociale og menneskelige udvikling i fuldt omfang er integreret heri. Denne samarbejdsakse indgår desuden i gennemførelsen af initiativet vedrørende højt forgældede fattige lande (HIPC), som Fællesskabet parallelt med medlemsstaterne har ydet et stort bidrag til som kreditor, men især som donor.

Den vægt, der tillægges de sociale sektorer, er i overensstemmelse med det tiltag, der er udviklet i strategioplæggene til nedbringelse af fattigdommen (PRSP), som er en integrerende del af dette initiativ. I forbindelse med den makroøkonomiske ramme skal Fællesskabet desuden fortsat yde støtte inden for de sociale sektorer (sundhed, uddannelse) navnlig med henblik på at sikre rimelig adgang til de sociale ydelser. Denne bistand skal have form af sektorprogrammer og bygge på en dialog med alle partnerne.

Transport

17. Fællesskabet har indhøstet værdifulde erfaringer hvad angår bygning og vedligeholdelse af transportinfrastrukturer, hvortil det råder over det finansielle grundlag, der kan mobilisere de store investeringer, der kræves. Effektive transportsystemer er nemlig nødvendige for den økonomiske og sociale udvikling og adgangen til sociale basisydelser. Partnerlandenes deltagelse må betragtes som en betingelse for indsatsens bæredygtighed. <>

Fødevareresikkerhed og bæredygtig udvikling af landdistrikterne

18. Bæredygtig udvikling af landdistrikterne og fødevareresikkerhed er centrale punkter i Fællesskabets strategi til fattigdomsbekæmpelse, og Fællesskabet har tilsluttet sig forpligtelserne fra verdensfødevaretopmødet. Det er fortsat en vigtig partner i London-konventionen om fødevarerhjælp. Fællesskabets aktioner bør udvikles i lyset af de igangværende overvejelser om forbindelsen mellem fødevareresikkerhed som et mål, der bidrager til bekæmpelse af

fattigdommen, og fødevarehjælp som et instrument for humanitær bistand. Som led i forbindelsen mellem nødhjælp og udvikling bør man ligeledes søge at opnå en bedre sammenhæng mellem fødevaresikkerhedspolitikken og den humanitære bistand. Hvad udviklingen af landdistrikterne angår vil effektiviteten og bæredygtigheden kun kunne sikres gennem langsigtede strategier, som udformes og iværksættes med folkelig deltagelse, og som gør det muligt at omsætte landdistrikternes prioriteter til overordnede og sektorrelaterede politikker. Fællesskabet har store erfaringer på disse områder.

Styrkelse af den institutionelle kapacitet

19. Demokratiske institutioner, der fungerer, er en forudsætning for en bæredygtig udvikling. God regeringsførelse, som omfatter bekæmpelse af korruption, og retsstatsprincippet er afgørende faktorer i strategierne til fattigdomsbekæmpelse. Fællesskabet er i denne henseende særdeles godt placeret for at støtte en styrkelse af partnerlandenes institutionelle kapacitet. Dets aktion er mere neutral end medlemsstaternes, fordi disse har deres egen historie og er bundet til et bestemt retssystem. Vægten af dets solidaritet og dets integrerede holdning til samarbejdet er to ubestridelige aktiver. Der bør sættes ind på alle de områder for at koncentrere dets støtte, navnlig handel, økonomiske politikker, de sociale sektorer og regional integration.

Horisontale aspekter

20. På alle stadier af gennemførelsen af de aktiviteter, der er omtalt ovenfor, skal Fællesskabet desuden sørge for at integrere ("mainstream") horisontale interesser, som går ud på fremme af de personlige rettigheder, ligestillingen mellem mænd og kvinder, børns rettigheder og miljødimensionen. Miljøbeskyttelse skal indføjes i definitionen og gennemførelsen af alle fællesskabspolitikkerne, navnlig for at fremme en bæredygtig udvikling. Med henblik herpå bør miljøspørgsmål systematisk medtages i Fællesskabets udviklingsinstrumenter.

Disse horisontale temaer er mål i sig selv samt uundværlige elementer til styrkelse af samarbejdets effekt og bæredygtighed. Med henblik herpå råder Fællesskabet over referencetekster, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationer eller i Fællesskabets fora. Som følge af de alvorlige konsekvenser for de udviklingslande, som konfronteres hermed, skal der lægges systematisk vægt på konflikt-forebyggelse og krisestyring.

Andre aspekter

21. I betragtning af problemets globale dimension og situationens alvor, når det drejer sig om overførbare sygdomme og deres indvirkning på fattigdommen, bør det anses for at være absolut nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne fremskynder indsatsen på dette område og tager fat på problemets forskellige dimensioner.

22. Udviklingen af informations- og kommunikationsteknologierne giver udviklingslandene talrige muligheder, navnlig hvad angår opsvinget i den private sektor. Det bør derfor undgås, at disse teknologier bliver en ny marginaliseringsfaktor. Fællesskabet og medlemsstaterne skal bidrage hertil ved hurtigt at udarbejde den strategi, de vil anvende i den forbindelse. Endelig bør Fællesskabet fortsat fremme forskningen i udviklingslandene.

III. Hvorledes kan samarbejdets effektivitet styrkes?

23. I anerkendelse af nødvendigheden af at præcisere de strategiske akser i Fællesskabets udviklingspolitik var Rådets første målsætning at styrke fællesskabsstøttens indvirkning og effektivitet. Med henblik herpå er en bedre sammenhæng med de øvrige fælles politikker og med medlemstaternes aktiviteter nødvendig.

Reform af bistanden til tredjelande

24. Kommissionen er ved at omstrukturere sin forvaltning af bistanden til tredjelande, som først og fremmest er Kommissionens ansvar. Den er gået i gang med at styrke programmeringsprocessen, nedsætte en kvalitetsstøttegruppe, som skal sikre sammenhæng i de strategier, der er opstillet for alle udviklingslandene, samt fremme en decentraliserings- og dekoncentrationsbevægelse, som skal bringe afgørelserne nærmere på partnerlandene. Endvidere skal finansforordningen forenkles, og de menneskelige ressourcer øges, navnlig i delegationerne. Rådet ser med tilfredshed på denne reformvilje og støtter Kommissionens hurtige gennemførelse af dens forslag, som skal sikre Fællesskabets nuværende operationelle kapacitet og på længere sigt øge den.

25. Denne tilgang må have følgevirkninger for Fællesskabets bistandsinstrumenter. Indførelsen af glidende programmering, som tilgodeser modtagerlandenes behov og indsats samt deres udvikling i tid, og en øget anvendelse af sektorstøtte og direkte budgetbistand, når forholdene tillader det og en efterfølgende kontrol kan bringes i stand, vil kunne bidrage til en mere effektiv ressourceforvaltning og -tildeling. I den forbindelse kan de nye retningslinjer for partnerskabet mellem AVS og EF betragtes som mønstergyldige.

26. Herudover skal Fællesskabet tage større hensyn til tidligere erfaringer og udvikle en resultatsbaseret tilgang. Det er nødvendigt at styrke evalueringsfunktionen og basere den på princippet om uafhængighed. Der bør tages hensyn til erfaringerne fra evalueringsresultaterne, når nye programmer og projekter udformes.

27. Sammenkoblingen af udviklingssamarbejdet og den humanitære bistand er et vigtigt spørgsmål. Den er afgørende for EU's evne til at tilpasse sit samarbejde til behovsudviklingen i lande, hvor der opstår konflikter eller indtræder naturkatastrofer. Der skal tilstræbes et kontinuum mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling.

28. For at lette procedurene er forvaltningsudvalgenes opgaver ved at blive omlagt, så de omfatter de strategiske aspekter af samarbejdet. Medlemsstaterne vil, når dette er sket, kunne koncentrere opmærksomheden om politikkerne, landeprogrammeringen, sektorstrategierne og de temaer, der skal samordnes på europæisk plan forud for internationale drøftelser. Der skal naturligvis fortsat være størst mulig gennemsigtighed, ligesom der skal sikres tæt samråd om hvert enkelt projekt, navnlig via operationel samordning.

Samordning

29. Det fastslås i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at Fællesskabet og medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer. Der åbnes endvidere mulighed for at iværksætte fælles aktioner og for, at medlemsstaterne kan bidrage til iværksættelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer.

30. Større samordning i EU vil i høj grad kunne effektivisere bistanden. Bedre kendskab til Fællesskabets og medlemsstaternes aktioner er en forudsætning for en optimal udnyttelse. Med henblik herpå skal de gensidige udvekslinger af oplysninger fremmes, så EU kan få adgang til de redskaber, der giver den mulighed for at få en samlet oversigt over sin indsats uden hensyn til de anvendte instrumenter.

31. Der skal også lægges særlig vægt på en intensivering af samordningen mellem medlemsstaternes repræsentationer og Kommissionen på stedet, nærmere partnerlandet og på alle stadier af udformningen, gennemførelsen og evalueringen af fællesskabsprogrammerne, idet der skal drages fordel af landestrategipapirerne. Dette går hånd i hånd med den decentralisering og dekoncentration, Fællesskabet ønsker at iværksætte.

32. Endvidere skal dialogen med de andre bidragsydere, navnlig Bretton Woods-institutionerne og De Forenede Nationers organer, forbedres. EU skal ligeledes respektere den hovedrolle, partnerlandet spiller med hensyn til samordning af de udviklingsstrategier, det har defineret. Med dette for øje skal procedurene harmoniseres. Fællesskabet skal ligeledes fremme partnerlandets hovedrolle i koordineringen af den fælles indsats, der ydes af alle bidragsyderne fra initiativer som den integrerede udviklingsramme (Comprehensive Development Framework).

33. Endelig skal EU optræde sammenhængende og om muligt tale med en stemme i de internationale fora for bedre at gøre sin udviklingspolitik gældende og få større indflydelse på, at der opnås international konsensus på dette område. Det er et spørgsmål om dens troværdighed og om sammenhæng i dens aktioner.

34. Alt i alt vil større samordning i EU gøre fællesskabsbistanden mere synlig, hvilket vil være til fordel for partnerlandene. Det er ikke så meget et spørgsmål om at tiltrække sig opmærksomheden, som om at styrke EU's evne til at øve indflydelse, så dens indsats kan få tilstrækkelig løftestangeffekt til, at den kan nå sine mål. Forbedret effektivitet og indvirkning er afgørende elementer i en øget synlighed.

Komplementaritet

35. Styrkelse af komplementariteten imødekommer behovet for bedre arbejdsdeling mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Ingen bidragsyder kan foregive at have ekspertise i alle lande og i alle samarbejdssektorer. Derfor er det vigtigt at udnytte Fællesskabets og medlemsstaternes erfaringer og i hvert enkelt tilfælde aftale, hvorledes opgaverne skal fordeles under hensyntagen til den centrale rolle, partnerlandet skal spille, og til de komparative fordele for den enkelte.

36. Også forbindelserne med Bretton Woods-institutionerne, De Forenede Nationers organer og de øvrige donorer spiller en stor rolle. Bidragsyderne skal i stadig større grad kunne dele deres erfaringer og deres analyser med hinanden, navnlig når de iværksætter sektorstrategier.

37. Koncentrationen af Fællesskabets aktiviteter om færre sektorer går netop i denne retning. Muligheden for at overdrage forvaltningen af fællesskabsbevillingerne til medlemsstaterne eller deres gennemførende myndigheder i tilfælde af samfinansiering, som der åbnes mulighed for i den interne aftale om 9. EUF, kan bidrage hertil. Udarbejdelsen af landestrategipapirer er en fortrinlig lejlighed til at fremme komplementariteten.

38. I det nye partnerskab med AVS-landene anerkendes det allerede, at en lang række aktører fra det civile samfund skal inddrages i Fællesskabets politik. Som led i EU's forbindelser med resten af verden bør der tilskyndes til større deltagelse fra de ikke-statslige organisationers, de økonomiske og sociale aktørers og den private sektors side. Specielt er det vigtigt at styrke partnerskabet med ngo'erne både i Europa og i udviklingslandene og støtte udviklingen af de ikke-statslige aktørers muligheder i partnerlandene for at lette deres deltagelse i dialogen om strategierne og gennemførelsen af samarbejdsprogrammerne.

Sammenhæng

39. Større sammenhæng er en nødvendighed mellem de forskellige fællesskabspolitikker for bæredygtig udvikling. Der skal gøres en indsats for, at der ved udarbejdelsen og gennemførelsen af andre politikker med indvirkning på udviklingslandene tages hensyn til målene for Fællesskabets udviklingspolitik. Dette kan ske ved en systematisk og uddybende analyse af foranstaltningernes eventuelle indirekte virkninger på de særligt følsomme områder og hensyntagen til udviklingsproblematikken i Kommissionens beslutningsproces.

IV. Gennemførelse og opfølgning

40. Det har kun mening at præcisere Fællesskabets udviklingspolitik i en erklæring, hvis den hurtigt udmøntes i praksis. Det er derfor vigtigt at klarlægge det operationelle indhold af ovennævnte mål, principper og metoder.

41. Det er således nødvendigt, at Kommissionen udarbejder et resultatorienteret handlingsprogram.

42. Gennemførelsen af de nye retningslinjer skal fremstå som en langsigtet ændringsproces, som kræver stor politisk vilje og en tillidsfuld atmosfære. En regelmæssig opfølgning vil give Fællesskabet mulighed for at kontrollere resultaterne og i givet fald foretage de tilpasninger, som en dynamisk proces kræver.

43. Der skal regelmæssigt gøres status over gennemførelsen af erklæringen om den overordnede politik og handlingsprogrammet. Med henblik herpå opfordres Kommissionen til at forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en årlig beretning om Fællesskabets udviklingspolitik, hvori der navnlig redegøres for de kvalitative elementer. Denne politik bør til sin tid tages op til evaluering.

44. For at bevidstgøre offentligheden om, hvad den europæiske solidaritet over for udviklingslandene drejer sig om og dens mål, er det vigtigt, at denne erklæring når ud til et så bredt publikum som muligt. Rådet og Kommissionen vil bestræbe sig herfor, idet de især vil satse på undervisning i udvikling.

Sammenfatning

Den Europæiske Union er en af de virkelig store aktører inden for udviklingssamarbejde. Den står for omkring halvdelen af den samlede statslige udviklingsbistand og er en lang række udviklingslandes største samhandelspartner. Gennem denne erklæring ønsker Rådet og Kommissionen, inden for rammerne af et partnerskab, hvori menneskerettighederne, de demokratiske principper, retsstatsprincippet og princippet om god regeringsførelse respekteres, at bekræfte Fællesskabets solidaritet med udviklingslandene og indlede en fornyelse af dettes udviklingspolitik baseret på en stadig stræben efter større effektivitet, og det sammen med de andre aktører inden for udviklingssamarbejde på den internationale scene og med opbakning fra Fællesskabets borgere.

Hovedmålet med Fællesskabets udviklingspolitik er at mindske fattigdommen for i sidste ende helt at komme den til livs.

Fattigdom, hvori begrebet sårbarhed indgår, har sin rod i flere faktorer. Fællesskabet er derfor fast besluttet på at støtte strategier til fattigdomsbekæmpelse, som integrerer disse forskellige aspekter og bygger på en analyse af det enkelte udviklingslands begrænsninger og muligheder. Disse strategier skal bidrage til en styrkelse af demokratiet, konsolidering af fred samt konfliktforebyggelse, gradvis integration i verdensøkonomien, større hensyntagen til sociale og miljømæssige aspekter med henblik på en bæredygtig udvikling, ligestilling mellem mænd og kvinder samt styrkelse af offentlige og private aktørers kompetencer. Det bør sikres, at partnerlandene gør disse strategier til deres egne, og at de integreres i en dialog mellem staten og det civile samfund.

Fællesskabet vil koncentrere sin indsats om seks områder, der er udvalgt på grund af den merværdi, fællesskabsindsatsen og bidraget til fattigdomsbekæmpelsen kan tilføre: sammenknytning af handel og udvikling, integration og regionalt samarbejde, støtte til den makroøkonomiske politik og fremme af en rimelig adgang til de sociale ydelser, transport, fødevarer sikkerhed og bæredygtig udvikling af landdistrikterne samt styrkelse af den institutionelle kapacitet. Der vil systematisk blive lagt vægt på menneskerettighederne, miljødimensionen, ligestilling mellem mænd og kvinder samt god regeringsførelse.

Fællesskabets udviklingspolitik henvender sig til alle udviklingslande. Når det drejer sig om fordeling af midlerne, er det de mindst udviklede lande og de andre lavindkomstlande, der vil stå i første række i en indsats, der tager hensyn til landenes bestræbelser for at reducere fattigdommen, deres behov, deres præstationer og absorberingsevne. I mellemindkomstlande, hvor en stor del af befolkningen fortsat lever på fattigdomsgrænsen, vil strægtier til fattigdomsbekæmpelse ligeledes nyde fremme.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil koordinere deres politik på forskellige områder samt deres programmer med henblik på at give dem størst mulig gennemslagskraft. Der vil blive tilstræbt større komplementaritet i EU og med de øvrige donorer, navnlig inden for rammerne af landestrategier. Ud fra et ønske om bedre sammenhæng i politikken vil der i den fælles politik på de øvrige områder i højere grad blive taget hensyn til Fællesskabets mål for udviklingspolitikken.

Rådet støtter Kommissionen i dennes bestræbelser for at effektivisere forvaltningen af Fællesskabets bistand til tredjelande. Hertil bidrager navnlig den igangværende omstrukturering af Kommissionens tjenestegrene, den stigende anvendelse af programmering, resultatorienterede programmer, udviklingen af en evalueringskultur, den begyndende dekoncentration og decentralisering samt

forvaltningsudvalgenes fokusering på samarbejdets strategiske aspekter. Den forenkling af finansforordningen og de øgede menneskelige ressourcer, som Kommissionen har anmodet om, bør nyde fremme.

Denne erklæring om Fællesskabets udviklingspolitik bør følges op af en handlingsplan fra Kommissionen med de nærmere operative bestemmelser. Erklæringen vil løbende blive fulgt op, navnlig i form af en årsberetning.

- HANDLINGSPLAN

Rådet noterede sig Kommissionens forelæggelse af sin handlingsplan, hvor formålet er at omsætte erklæringen om den generelle politik for Fællesskabets indsats i de kommende år i praksis.

- EVALUERING AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABSUDVIKLINGSINSTRUMENTER OG -PROGRAMMER : OPFØLGNING AF RÅDETS KONKLUSIONER AF 21. MAJ 1999

1. I maj 1999 vedtog Rådet en række konklusioner om evalueringen af Det Europæiske Fællesskabs udviklingsinstrumenter og -programmer på grundlag af en uafhængig undersøgelse af EF-bistanden til landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, Middelhavslandene og landene i Asien og Latinamerika samt EF's humanitære bistand. På grundlag af henstillingerne i denne evaluering erkendte Rådet, at der navnlig er behov for forbedringer med henblik på at gøre Fællesskabets udviklingssamarbejde mere relevant, effektivt og synligt, og henstillede:

{{SPA}} at der fastlægges en generel politisk erklæring om udviklingsbistand

{{SPA}} at denne erklæring gennemføres

{{SPA}} at koordinering og komplementaritet styrkes

{{SPA}} at den organisatoriske ramme harmoniseres og forenkles

{{SPA}} at bistandsforvaltning og -procedurer effektiviseres

{{SPA}} at overvågning, evaluering og gennemsigthed styrkes.

Rådet opfordrede Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan med henblik på at fremme den konkrete gennemførelse af de forskellige reformer. Det blev besluttet, at Rådets konklusioner fra maj 1999 skal udgøre et referencedokument, som skal danne grundlag for en opfølgning på hver samling i Rådet (udviklingssamarbejde) med henblik på fortsat forbedring af Fællesskabets samarbejde med sine udviklingspartnerlande.

2. Der er siden gjort fremskridt på alle disse områder. Rådet kan navnlig nævne:

{{SPA}} den vigtige etape, som vedtagelsen af erklæringen om Fællesskabets udviklingspolitik er

{{SPA}} Kommissionens igangværende forberedelse af en handlingsplan, der skal gennemgås nøje af Rådet

{{SPA}} vedtagelsen af en standardramme for landestrategipapirerne, hvilket vil styrke EF-bistandens effektivitet, komplementaritet, virkning og relevans

{{SPA}} opfølgningen i maj 2000 af retningslinjerne for styrkelse af den operative koordinering

{{SPA}} Kommissionens tilsagn om en helt ny proces til reform af forvaltningen af de eksterne programmer, hvori henstillingerne i Rådets konklusioner fra maj 1999 integreres

- Kommissionens forelæggelse den 18. maj 2000 af en interimrapport om de foranstaltninger, der er gennemført til forbedring af Fællesskabets udviklingssamarbejde, på baggrund af Rådets konklusioner af 21. maj 1999

{{SPA}} undertegnelsen i juni 2000 af Cotonou-aftalen, som betyder en dybtgående fornyelse af vilkårene for partnerskabet mellem Den Europæiske Union og AVS-landene ud fra et effektivitetshensyn

{{SPA}} viljen til omlægning af forvaltningsudvalgenes opgaver, så de fokuserer på samarbejdets strategiske aspekter.

Rådet bør være opmærksom på, at disse bestræbelser fortsættes, og at det sker som led i den opfølgning, der skal finde sted i henhold til dets konklusioner fra maj 1999, og gennemførelsen af erklæringen om Fællesskabets udviklingspolitik.

3. På Det Europæiske Råds anmodning har Rådet i øvrigt truffet en lang række foranstaltninger, der er nødvendige for en optimal udnyttelse af de forskellige midler, der står til EU's rådighed, med henblik på at gøre EU's virke udadtil mere effektivt og omfattende. Disse foranstaltninger er opført i konklusionerne om effektiviteten i EU's optræden udadtil, som Rådet (almindelige anliggender) vedtog på samlingen den 9. oktober 2000, og indgår i den allerede indledte reformproces.

Disse konklusioner fremhæver navnlig nødvendigheden af at øge koordineringen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, at sørge for at EU's samlede indsats udnyttes bedre, at øge effektiviteten af denne indsats og evaluere virkningen af det vigtige instrument, som de fælles strategier udgør. Desuden blev det besluttet, at en orienterende debat om EU's samlede optræden udadtil skal finde sted i begyndelsen af hvert år på grundlag af bidrag fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Kommissionen, formandskabet og medlemsstaterne. Det blev fremhævet, at der skal tages hensyn til de igangværende drøftelser i Rådet (udviklingssamarbejde).

Vedtagelsen og gennemførelsen af erklæringen om Fællesskabets udviklingspolitik falder i tråd med de mål, Rådet har sat sig. Det gælder også standardrammen for landestrategipapirerne, som skal anvendes på alle de lande, der modtager EF-bistand.

De førnævnte aktioner vil bidrage væsentligt til effektivisering af EU's bistand til tredjelande, som ønsket af Rådet i sine konklusioner af 21. maj 1999 og 9. oktober 2000. For at maksimere dette bidrag opfordrer Rådet Kommissionen til i sin årsberetning om gennemførelsen af Fællesskabets udviklingspolitik, der første gang skal forelægges i andet halvår 2001, at medtage en evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til:

- effektivisering af Fællesskabets tredjelandsprogrammer, navnlig på baggrund af resultaterne af evalueringen;
- styrkelse af koordineringen, komplementariteten og sammenhængen.

Der bør fuldt ud tages hensyn til denne årsberetning og Rådets gennemgang af denne i forbindelse med den årlige orienterende debat om EU's optræden udadtil.

- *STANDARDRAMMEN FOR LANDESTRATEGIPAPIRER: RÅDETS KONKLUSIONER*

I. Rådet bekræfter betydningen af større komplementaritet inden for udviklingssamarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne i medfør af EF-traktatens artikel 177 og 180. Det henviser i den forbindelse til sin resolution om komplementaritet fra maj 1999, sine konklusioner om operationel koordinering fra maj 2000 og sine konklusioner om effektiviteten af EU's optræden udadtil fra oktober 2000. Rådet ønsker også at henviser til betydningen af sine konklusioner om den samlede evaluering af EF's bistand, der blev vedtaget i maj 1999. I den forbindelse understreger det betydningen af den generelle politiske erklæring om EF's udviklingssamarbejde.

Rådet betragter landeprogrammering som et væsentligt styringsinstrument til at øge effektiviteten af EF's bistand, fremme dets strategi, fortsætte en sammenhængende tilgang og styrke koordinering og komplementaritet inden for Den Europæiske Union og med alle andre donor- og partnerlande.

Rådet hilser derfor med interesse de initiativer, Kommissionen har taget i sit udkast til reform af forvaltningen af bistanden til tredjelande med henblik på styrkelse af programmeringen.

Det finder især, at arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med forslag om en standardramme for landestrategipapirer er et meget værdifuldt bidrag. Det hilser med tilfredshed, at forberedelsen af dette dokument har resulteret i tæt samarbejde mellem de berørte afdelinger i Kommissionen og eksperterne fra medlemsstaterne.

Rådet noterer, at Kommissionen allerede er begyndt at anvende de procedurer, der er baseret på denne standardramme.

II. Rådet understreger betydningen af landestrategiprocessen, der skal tjene som et instrument til vejledning, styring og revision af EF's bistandsprogrammer, specielt:

{{SPA}} på partnerlandsniveau, idet partnerlandet skal virke som en drivende kraft i forsøget på at opnå komplementaritet på grundlag af den udviklingsstrategi, som det selv har defineret, og som danner udgangspunkt for landestrategipapirerne. I denne sammenhæng skal landestrategipapirerne betragtes som et instrument til politisk dialog mellem Fællesskabet og dets partnerlande og skal så vidt muligt ses inden for en bredere ramme, specielt strategioptaget til nedbringelse af fattigdommen (CSLP/PRSP), den integrerede udviklingsramme (CDF) og FN's ramme for udviklingsbistand (UNDAF). De skal også have operationel opfølgning i form af nationale vejledende programmer eller arbejdsprogrammer, som regelmæssigt skal revideres, herunder feed-back og relevante foranstaltninger. Ved anvendelsen af dette instrument er det vigtigt at maksimere den ekstra gevinst for partneren og at sikre, at denne har ejerskabet til den samarbejdsproces, der gennemføres på grundlag af disse programmer;

{{SPA}} på EU-plan, hvor samordningen mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt mellem medlemsstaterne indbyrdes skal forstærkes på stedet, i Bruxelles inden for de kompetente geografiske udvalg og i hovedstæderne. Med dette i erindring anmodes Kommissionen og medlemsstaterne om at udveksle al foreliggende information på området "landeanalyse" samt om interventionssektorer og deres programmering. I den forbindelse skal Kommissionens og de interesserede medlemsstaters lighed for at udvikle fælles analytiske redskaber og udveksle information, undersøges og eventuelt testes på pilotbasis. Kommissionen og medlemsstaterne skal samarbejde, hver gang et landestrategipapir forberedes eller revideres.

III. Rådet anmoder Kommissionen om straks at anvende denne standardramme til bistandsprogrammering for alle udviklingslande, der modtager bistand fra Den Europæiske Udviklingsfond og i henhold til ALA- og MED-programmerne. Denne ramme skal også anvendes gradvis på andre lande, som modtager finansiel bistand fra Fællesskabet. I den forbindelse anmodes Kommissionen om:

{{SPA}} at sikre, at medlemsstaterne deltager helt og systematisk i forberedelsen, i godkendelsen i henhold til de procedurer, der er fastlagt i de respektive forordninger, og i revisionen af strategipapirer og nationale vejledende programmer, navnlig ved hjælp af operationel koordinering. Et sådant samarbejde skal ses som en fortløbende proces, som både vedrører den indledende fase af programmeringen og dens gennemførelse samt den regelmæssige revision af ledende programmer, som de resulterer i;

{{SPA}} at tage hensyn til de erfaringer, andre donorer har indhøstet, specielt Bretton Wood-institutionerne, FN-organerne og de øvrige berørte organisationer, når landestrategipapirerne udarbejdes;

{{SPA}} om nødvendigt at sikre, at landestrategiprocessen tager hensyn til humanitær bistand og overgangen mellem hjælp, genopbygning og langfristet udvikling. Der bør med henblik herpå foretages en analyse af den foreslåede strategis indvirkning på alle disse aspekter;

{{SPA}} at sikre, at de forskellige EF-politikkers virkning vurderes i de enkelte landestrategipapirers bestemmelser om sammenhæng, og at sørge for, at alle disse politikker kan fremme udviklingslandenes integration i verdensøkonomien;

{{SPA}} at udforme landestrategipapirerne således, at de gennemfører Fællesskabets vedtagne politik som fastlagt i den generelle politiske erklæring om EF's udviklingssamarbejde.

Rådet opfordrer også medlemsstaterne til at udnytte den tilgang, der er skitseret i standardrammen for strategipapirer, når de udarbejder deres egne programmer, bl.a. for at begrænse den administrative byrde for partnerlandet.

IV. Landestrategipapirerne vil også blive gennemgået af de kompetente geografiske udvalg og godkendt i henhold til de procedurer, der er fastlagt i de respektive forordninger. Rådet vil med jævne mellemrum overvåge de fremskridt, der er gjort i udarbejdelsen og gennemførelsen af landestrategipapirerne.

Rådet opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2002 at forelægge Rådet en vurdering af brugen af standardrammen og strategipapirerne. Der bør i denne vurdering tages hensyn til alle aspekter af udarbejdelsen og gennemførelsen af landestrategierne, både på stedet og i hovedstæderne, idet der samtidig tages hensyn til spørgsmål, der har forbindelse med koordinering og komplementaritet mellem Fællesskabet, medlemsstaterne og de øvrige donorer.

- RÅDETS RESOLUTION

Rådet -

1. som ser med stor alvor på det store antal ofre for HIV/AIDS, malaria og tuberkulose, sygdomme, som hvert år koster over fem mio. mennesker livet, og som rammer udviklingslandenes befolkninger, samfund og økonomier hårdt,
2. som anerkender, at sundhed er et verdensomspændende offentligt gode, og som er klar over den tætte sammenhæng mellem fattigdom og sundhed samt de beskedne resultater af den effektive og storstilede bekæmpelse af de tre vigtigste overførbare sygdomme,
3. som tager hensyn til betydningen af EU's indsats inden for offentlig udviklingsbistand, EU's intervention i alle verdens regioner og EU's privilegerede forbindelser med udviklingslandene,
4. som anerkender, at det er nødvendigt at iværksætte en samlet, sammenhængende og fremskyndet indsats, der bygger på EU's og alle involverede parter erfaringer inden for bekæmpelse af overførbare sygdomme, navnlig WHO og UNAIDS, med henblik på bekæmpelse af fattigdom og nedbringelse af uligheder,
5. som med tilfredshed noterer sig Kommissionens samlede og sammenhængende perspektiv i forbindelse med dens nye tilgang, der er beskrevet i meddelelsen om "hurtigt indgreb mod overførbare sygdomme inden for rammerne af fattigdomslempelse",
6. som opfordrer til en uddybet dialog mellem Fællesskabet, dets medlemsstater og udviklingslandene samt til fortsat samarbejde mellem alle partnere, de internationale fora, herunder G8, FN's særorganisationer, den private sektor og det civile samfund i såvel udviklingslandene som i industrilandene,
7. som henviser til det samarbejde om bekæmpelse af HIV/AIDS, tuberkulose og malaria, der er indledt af EU og EU's partnere i udviklingslandene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, landene i ASEM, middelhavslandene og landene i Mercosur samt dens øvrige bilaterale partnere,
8. som er klar over det positive udfald og de gode resultater, der blev opnået i forbindelse med "rundbordskonferencen om HIV/AIDS, malaria, tuberkulose og fattigdom", der blev afholdt den 28. september 2000 i Bruxelles af Kommissionen i samarbejde med WHO og UNAIDS med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne, udviklingslandene, det civile samfund og medicinalindustrien,
9. som ønsker hurtigt at gribe ind over for den presserende situation og de problemer, der blev givet udtryk for på denne "rundbordskonference",
10. henstiller, at den tilgang, der er defineret i Kommissionens meddelelse, og som omfatter resultaterne af rundbordskonferencen, hurtigt udnyttes med henblik på iværksættelse af en sammenhængende og samlet politik,
11. bekræfter vigtigheden af at opfatte spørgsmålet om overførbare sygdomme som et problem, der angår flere sektorer og kræver en reaktion i alle de berørte sektorer, navnlig inden for sundheds- og udviklingssamarbejdspolitikken, fremstilling af og handel med farmaceutiske produkter samt forskning. Denne flersektorielle tilgang kræver en væsentlig forebyggende indsats, navnlig i uddannelsessektoren,
12. bekræfter derfor relevansen af de valgte tre hovedområder:
 - {{SPA}} optimering af sundheds- og udviklingssamarbejdspolitikken, navnlig med hensyn til forebyggelse og uddannelse og i forbindelse med strategier for fattigdomslempelse,
 - {{SPA}} nedsættelse af omkostningerne i forbindelse med lægebehandling, bl.a. ved at priserne på farmaceutiske produkter og behandlinger nedsættes,
 - {{SPA}} øget indsats inden for forskning i nye farmaceutiske produkter og de sociale aspekter, der er knyttet til sådanne overførbare sygdomme,
13. anmoder for at forbedre effekten af sundheds- og udviklingssamarbejdspolitikken om, at følgende fremmes:
 - {{SPA}} øget erkendelse i udviklingslandene ved hjælp af en forøget **og** vedvarende støtte til indsatsen inden for forebyggelse og sundhedssystemer,

- {{SPA}} forøgelse og fremskyndelse af de eksisterende interventioner inden for sundhed og udviklingssamarbejde,
- {{SPA}} indførelse af innoverende strategier, der indebærer et partnerskab mellem de offentlige myndigheder, det civile samfund og den private sektor med henblik på en hurtig forbedring af adgangen til tjenester og farmaceutiske produkter samt deres dækning og deres kvalitet,
- {{SPA}} udvidelse af den sociale beskyttelse, med særlig fokus på børns, unges og kvinders situation,
14. anbefaler, for at opnå en mere overkommelig pris for farmaceutiske produkter til forebyggelse og behandling af de nævnte tre overførbare sygdomme, at de identificerede aktioner navnlig omfatter:
- {{SPA}} fremskyndet støtte til de berørte landes lægemiddelpolitik og tekniske kapacitet,
- {{SPA}} indførelse af en ordning med differentierede priser efter samme model som den, der gælder for vacciner,
- {{SPA}} øget produktionskapacitet og kvalitetskontrol,
- {{SPA}} forbedret pris- og omkostningsgennemsigtighed for lægemidler,
- {{SPA}} undersøgelser af virkningen af importtariffer og -told,
- {{SPA}} iværksættelse af et system med nedsatte priser og undersøgelse af foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at udarbejde et sådant system, som skal forebygge parallel reeksport af lægemidler til betalingsdygtige markeder, navnlig i industrilandene,
15. minder om, at det er muligt at gøre brug af frivillige licensordninger, og at der i henhold til TRIPs-reglerne (handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder) er fleksibilitet med hensyn til at anvende obligatoriske licenser, navnlig med henblik på at beskytte folkesundheden,
16. støtter en øget teknisk bistand, navnlig for at fremme gennemførelsen af TRIPs-reglerne,
17. anmoder om, at der som led i forsøget på at finde og udvikle nye farmaceutiske produkter og behandlingsformer mod de tre nævnte overførbare sygdomme (f.eks. vacciner) samt deres anvendelse i de relevante sundhedssystemer fastsættes:
- {{SPA}} en forbedret samordning og udveksling af oplysninger på verdensplan,
- {{SPA}} iværksættelse af en omfattende indsats inden for den europæiske forskning med henblik på øget støtte fra Fællesskabet til forskningsinstitutioner og -personale i de mest ramte udviklingslande,
- {{SPA}} udarbejdelse i Kommissionen af en meddelelse om forskning i de vigtigste overførbare sygdomme,
- {{SPA}} fremskyndelse af processen til udvikling af vacciner,
- {{SPA}} indførelse af foranstaltninger til fremme af private investeringer i lighed med dem, der er truffet for sjældne sygdomme og lægemidler mod disse,
- {{SPA}} indførelse og styrkelse af mekanismer til finansiering, fremstilling og distribution af nye forebyggende og helbredende behandlingsformer, specielt vacciner, til de mindst begunstigede befolkninger,
18. opfordrer Kommissionen til under hensyn til ovennævnte henstillinger og til eksisterende internationale aktiviteter at udarbejde en handlingsplan i snævert samarbejde med Rådets kompetente instanser, henstiller, at den får bevilget de midler, der er nødvendige for dens iværksættelse, og at der tilvejebringes passende ressourcer i snævert samarbejde med medlemsstaterne, udviklingslandene og de berørte internationale organer,
19. foreslår, at Fællesskabet deltager mere aktivt i et samlet partnerskab for at imødegå de tre nævnte overførbare sygdomme, henstiller, at forbindelserne med WHO og UNAIDS forstærkes, og opfordrer Kommissionen til at følge disse henstillinger med henblik på et øget samarbejde på verdens- og landeplan, navnlig i forbindelse med opfølgningen af G8-topmødet i Okinawa,
20. finder, at udviklingslandene navnlig i deres strategier for fattigdomslempelse, især inden for rammerne af PRSP, bør tage hensyn til bekæmpelsen af de tre nævnte overførbare sygdomme.

Rådet agter til stadighed og regelmæssigt at følge gennemførelsen af alle disse henstillinger. Det vil drage omsorg for, at de indgår i Fællesskabets generelle udviklingssamarbejdspolitik. Det vil foretage en indgående gennemgang af Kommissionens handlingsplan, så snart den foreligger.

AKTION MOD PERSONELMINER

- EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

Rådet noterede sig, hvor langt man er nået med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer.

Det understregede den politiske betydning, det tillægger en styrkelse af Fællesskabets kapacitet til at bidrage til den internationale indsats til aktion mod personelminer.

Det opfordrede De Faste Repræsentanters Komité til at fortsætte arbejdet med henblik på at nå frem til en fælles holdning hurtigst muligt.

FORBINDELSEN MELLEM NØDHJÆLP, REHABILITERING OG UDVIKLING

- ORIENTERENDE DRØFTELSE PÅ GRUNDLAG AF ET DEBATOPLÆG FRA KOMMISSIONEN

Efter en introduktion fra Kommissionen havde Rådet en orienterende drøftelse om forbindelsen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling. Det opfordrede Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde sin meddelelse herom endeligt, så drøftelserne kan fortsættes på den kommende samling i Rådet (udviklingssamarbejde).

FÆLLES UDVIKLING

Under hensyn til en note fra formandskabet udvekslede Rådet synspunkter om fælles udvikling og migration. I noten erindres om, at grundlaget for "fælles udvikling" blev lagt på det Europæiske Råds møde i oktober 1999 i Tammerfors. Ved den lejlighed indtog stats- og regeringscheferne en fælles holdning i spørgsmålet om migranter ud fra et samlet og sammenhængende perspektiv. Det Europæiske Råd erklærede, at det s om en logisk følge af fælles udvikling er nødvendigt at indføre et partnerskab med hjemlandene.

Rådet pålagde sine kompetente instanser at fortsætte overvejelserne og opfordrede Kommissionen til at bidrage hertil.

SJETTE PARTSKONFERENCE OM KLIMAÆNDRINGER (DEN 13.-24. NOVEMBER 2000 I HAAG)

- RÅDETS KONKLUSIONER

1. Rådet understreger, at truslen om klimaændringer er en af de største globale udfordringer, som alle lande står over for. Rådet fremhæver derfor betydningen af den sjette partskonference (COP6) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som afholdes senere på måneden i Haag. COP6 er en lejlighed for det internationale samfund til virkelig at gøre en indsats i forbindelse med bekymringerne for klimaændring er. Rådet anerkender, at et positivt resultat af COP6 har afgørende betydning for ratifikation og snarlig gennemførelse af Kyoto-protokollen. Denne protokol er et vigtigt skridt på vejen mod iværksættelse af målene i FN's rammekonvention om klimaændringer. Derfor er et positivt resultat af COP6 til fordel for alle parter, ikke mindst udviklingslandene, som i mange tilfælde er blandt de lande, der er mest sårbare over for klimaændring negative virkninger.

2. Rådet erindrer om sine konklusioner af 11. november 1999 og fremhæver navnlig følgende punkter.

- Klimaændringer bør være en integrerende del af EU's dagsorden for udviklingssamarbejde.
- EU tilskynder sine partnerlande til at sætte klimahensyn højt på deres nationale dagsordener med udgangspunkt i deres specifikke prioriteter og behov.
- Kommissionen og medlemsstaterne bør som led i en bæredygtig udvikling prioritere en indsats for at finde løsninger på de behov, der opstår som følge af klimaændringerne. I den forbindelse bør de maksimere samordning af og komplementaritet mellem Fællesskabets, medlemsstaternes, andre udviklingsagenturers og lokale aktørers klimarelevante udviklingssamarbejde under hensyntagen til disses komparative fordele.

3. Rådet noterer sig, at klimaændringernes negative virkninger er særligt alvorlige for de mindst udviklede lande. Der bør derfor tages fuldt hensyn til disse landes specifikke behov.

4. Rådet noterer sig, at udviklingssamarbejde allerede spiller en vigtig rolle i forbindelse med behandlingen af klimaændringsrelaterede spørgsmål. Fra et udviklingssamarbejdsomt synspunkt er det vigtigste mål at skabe så mange synergier som muligt mellem aktiviteter til fattigdomsbekæmpelse og aktiviteter i forbindelse med klimaændringer ved at støtte foranstaltninger, som fører til win-win-situationer. Rådet anerkender i den forbindelse den vigtige rolle, GEF spiller som konventionens finansieringsmekanisme. De nye opgaver og mål, som COP6 træffer beslutning om, bør på passende vis afspejles i de drøftelser, der for nylig er indledt om 3. genopfyldning af GEF.

5. Rådet opfordrer på ny Kommissionen til i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 11. november 1999 at forelægge en rapport til overvejelse i Rådet så hurtigt som muligt efter COP6.

TREDJE FN-KONFERENCE OM DE MINDST UDVIKLEDE LANDE (MAJ 2001 I BRUXELLES)

- INFORMATION

Rådet gjorde status over forberedelsen af tredje FN-konference om de mindst udviklede lande, som vil blive afholdt i Europa-Parlamentet bygning fra 14. til 20. maj 2001 i Bruxelles. Det understregede, at EU agter at gøre en indsats for at sikre, at konferencen får et positivt udfald.

FN's Generalforsamling besluttede i 1997 at indkalde til tredje konference om de mindst udviklede lande (de første to konferencer fandt sted i Paris i begyndelsen af 80'erne og i september 1990) og overdrog UNCTAD tilrettelæggelse og koordination i alle de berørte organer og institutioner under FN.

EVENTUELT

- BÆREDYGTIG TRANSPORT I UDVIKLINGSSAMARBEJDET

Kommissionen forelagde sin meddelelse for Rådet, hvori det anføres, hvordan de støtteforanstaltninger, Fællesskabet og medlemsstaterne gennemfører til fordel for transportsektorerne i udviklingslandene, bør indgå som led i virkeliggørelsen af de generelle mål for udviklingssamarbejde, som er nævnt i traktaten.

- FISKERI OG BEKÆMPELSE AF FATTIGDOM

Kommissionen orienterede Rådet om sin meddelelse af 8. november 2000 om fiskeri og bekæmpelse af fattigdom.

- MANGEL PÅ IT-FÆRDIGHEDER ("IT-KLØFT")

Rådet omtalte følgerne af den ny informations- og kommunikationsteknologi samt den risiko for marginalisering, den kan forårsage for udviklingslandene ("IT-kløft").

Dets konklusioner var som følger:

{{SPA}} medlemsstaternes eksperter bør opfordres til sammen med Kommissionen at overveje spørgsmålet, så der kan forelægges en rapport under det svenske formandskab;

{{SPA}} disse overvejelser skal især lægge vægt på udveksling af erfaringer og navnlig belyse to aspekter, som Kommissionen har foreslået: Internet-adgang for udviklingslandenes befolkninger og disse teknologiers bidrag til det institutionelle samarbejde.

-

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

(Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; erklæringerne kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.)

UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Gennemførelse af det finansielle instrument "European Communities Investment Partners" til fordel for lande i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet samt Sydafrika - fælles holdning

Rådet vedtog en fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om afslutning og afvikling af projekter, der tidligere er godkendt af Kommissionen i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 213/96 om

det finansielle instrument "European Communities Investment Partners" til fordel for lande i Asien, Latinamerika, Middelhavsområdet samt Sydafrika. Der erindres om, at Rådets forordning (EF) nr. 213/96 af 29. januar 1996 udløb den 31. december 1999.

Kommissionen besluttede på basis af denne forordning at finansiere en række projekter, der til dato endnu ikke er helt fuldført, og som eventuelt kræver, at der disponeres for nye udgifter i forbindelse med deres afslutning.

Den foreslåede forordning er overgangsforanstaltning, som ikke kun skal tjene til at sikre overholdelsen af de forpligtelser, Kommissionen har indgået før den 31. december 1999, men også til at lægge grundlaget for et fremtidigt integreret program til fremme af investeringer i alle udviklingslande.

Euro-Middelhavs-partnerskab

Rådet godkendte retningslinjerne for EU's holdning med henblik på 4. euro-middelhavskonference mellem udenrigsministrene (den 15.- og 16. november 2000 i Marseille).

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

FRJ - ophævelse af sanktioner - opretholdelse af restriktive foranstaltninger over for Slobodan Milosevic og personer, der er knyttet til ham

Rådet vedtog

{{SPA}} den fælles holdning med henblik på opretholdelse af særlige restriktive foranstaltninger rettet mod Slobodan Milosevic og personer, der er knyttet til ham

samt

{{SPA}} afgørelse om gennemførelse af ovennævnte fælles holdning om opretholdelse af særlige restriktive foranstaltninger rettet mod Slobodan Milosevic og personer, der er knyttet til ham.

{{SPA}} forordning om fortsat indefrysning af midler i forbindelse med Slobodan Milosevic og personer, der er knyttet til ham, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1294/1999 og 607/2000 samt artikel 2 i forordning (EF) nr. 926/98.

I medfør af den fælles holdning begrænses det forbud mod udstedelse af visa, der er nævnt i artikel 4 i fælles holdning 1998/240/FUSP, i artikel 1 i fælles holdning 1998/725/FUSP og i artikel 1 i fælles holdning 1999/318/FUSP, til kun at omfatte Forbundsrepublikken Jugoslaviens tidligere præsident Slobodan Milosevic og de fysiske personer, der er knyttet til ham.

Listen over de personer, der er knyttet til Slobodan Milosevic som omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, fastlægges og ajourføres ved ovennævnte gennemførelsesbeslutning truffet af Rådet (beslutningen vil blive offentliggjort i EF-Tidende).

Ligeledes i medfør af ovennævnte fælles holdning begrænses den indefrysning af midler i udlandet, der er nævnt i artikel 1 i fælles holdning 1998/326/FUSP og i artikel 2 i fælles holdning 1999/318/FUSP, til kun at omfatte Slobodan Milosevic og de fysiske personer, der er knyttet til ham.

Det fremgår af ovennævnte forordning (som vil blive offentliggjort i EF-Tidende), hvordan denne foranstaltning gennemføres i praksis. Forordningen omfatter bl.a. særlige forbud samt de definitioner, der kræves til gennemførelse heraf, listen over personer, hvis kapital indefrys, og for hvem det er forbudt at stille kapital til rådighed.

Fælles holdning 1998/374/FUSP, artikel 3 i fælles holdning 1998/240/FUSP samt artikel 3 og 5 i fælles holdning 1999/318/FUSP ophæves i øvrigt i medfør af den fælles holdning.

Der erindres om, at Rådet i den erklæring, det vedtog den 9. oktober 2000 i Luxembourg, anførte, at Den Europæiske Union har besluttet at hæve samtlige sanktioner iværksat mod Forbundsrepublikken Jugoslavien siden 1998 bortset fra de bestemmelser, der er rettet mod Forbundsrepublikken Jugoslaviens tidligere præsident, Slobodan Milosevic, og personer, der er knyttet til ham, da de fortsat udgør en trussel mod konsolideringen af demokratiet i Forbundsrepublikken Jugoslavien.

Til gennemførelse af denne erklæring vil samtlige sanktioner, undtagen dem, der er rettet mod Slobodan Milosevic og de fysiske personer, der er knyttet til ham, blive taget op til revision, hvilket er formålet med de retsakter, Rådet har vedtaget i dag.

Af hensyn til gennemsigtheden og tydeligheden bør de bestemmelser, der er rettet mod Slobodan Milosevic og de fysiske personer, der er knyttet til ham, samles i en enkelt tekst.

EUROPÆISK SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK (ESFP)

{{SPA}} Inddragelse i Unionen af visse af WEU's funktioner

{{SPA}} Den transatlantiske dialog

{{SPA}} Rådets konklusioner

Rådet gav - med forbehold af en løsning på de juridiske, tekniske og finansielle spørgsmål - sin principielle tilslutning til, at der i form af agenturer under Den Europæiske Union oprettes et satellitcenter, der skal udnytte satellit- og luftfotos, herunder også kommercielt, og et institut for sikkerhedsstudier, som skal omfatte de relevante dele af de tilsvarende eksisterende strukturer i WEU.

Rådet har endvidere:

{{SPA}} givet sin principielle tilslutning til, at EU på sigt varetager den direkte styring af det multinationale rådgivende politikorps i Albanien, som den havde overdraget til WEU med hjemmel i artikel 17 i TEU, og at de kompetente organer pålægges at udarbejde udkast til afgørelser, som skal sikre, at dette arbejde ikke afbrydes i overgangsperioden, og siden at fastlægge betingelserne for denne styring i EU;

{{SPA}} taget til efterretning, at målene med minerydningen i Kroatien i sin aktuelle form under WEU vil være nået ved udløbet af mandatet;

{{SPA}} besluttet at styrke den transatlantiske dialog ved at give ISS mandat til at udvikle aktiviteter i lighed med dem, som nu foregår i Det Transatlantiske Forum, efter nærmere regler, som skal fastsættes, og som gør det muligt for alle berørte stater at deltage.

LANDBRUG

Videreførelse af den internationale overenskomst af 1986 om olivenolie og spiseoliven - Rådets afgørelse

Rådet vedtog en afgørelse om videreførelse af den internationale overenskomst af 1986 om olivenolie og spiseoliven.

FAO - Revision af den internationale overenskomst om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet

Med henblik på fortsættelse af forhandlingerne i FAO om revisionen af den internationale overenskomst om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet, godkendte Rådet en orienterende note om EU's forhandlingsposition vedrørende de retlige spørgsmål, et multilaterale systems anvendelsesområde og adgang til ressourcerne og deling af fordele i relation til ovennævnte overenskomst.

SKATTER OG AFGIFTER

Bemyndigelse af Frankrig til at indføre en fritagelse for punktafgifter på mineralolier, der anvendes til særlige formål - Rådets beslutning

Rådet vedtog en beslutning om bemyndigelse af Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at indføre en fritagelse for punktafgifter på gasser, der anvendes som motorbrændstof i gasdrevne renovationskøretøjer fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2002.

LANDTRANSPORT

Interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog

Som følge af den enighed, der fremkom på samlingen i Rådet (transport) den 26. juni 2000, har Rådet vedtaget sin fælles holdning med henblik på vedtagelse af direktivet om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog. Denne fælles holdning vil blive meddelt Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling, jf. traktatens bestemmelser om den fælles beslutningsprocedure (jf. pressemeddelelse af 26. juni 2000, dok. 9547/00 (Presse 224-G)).

